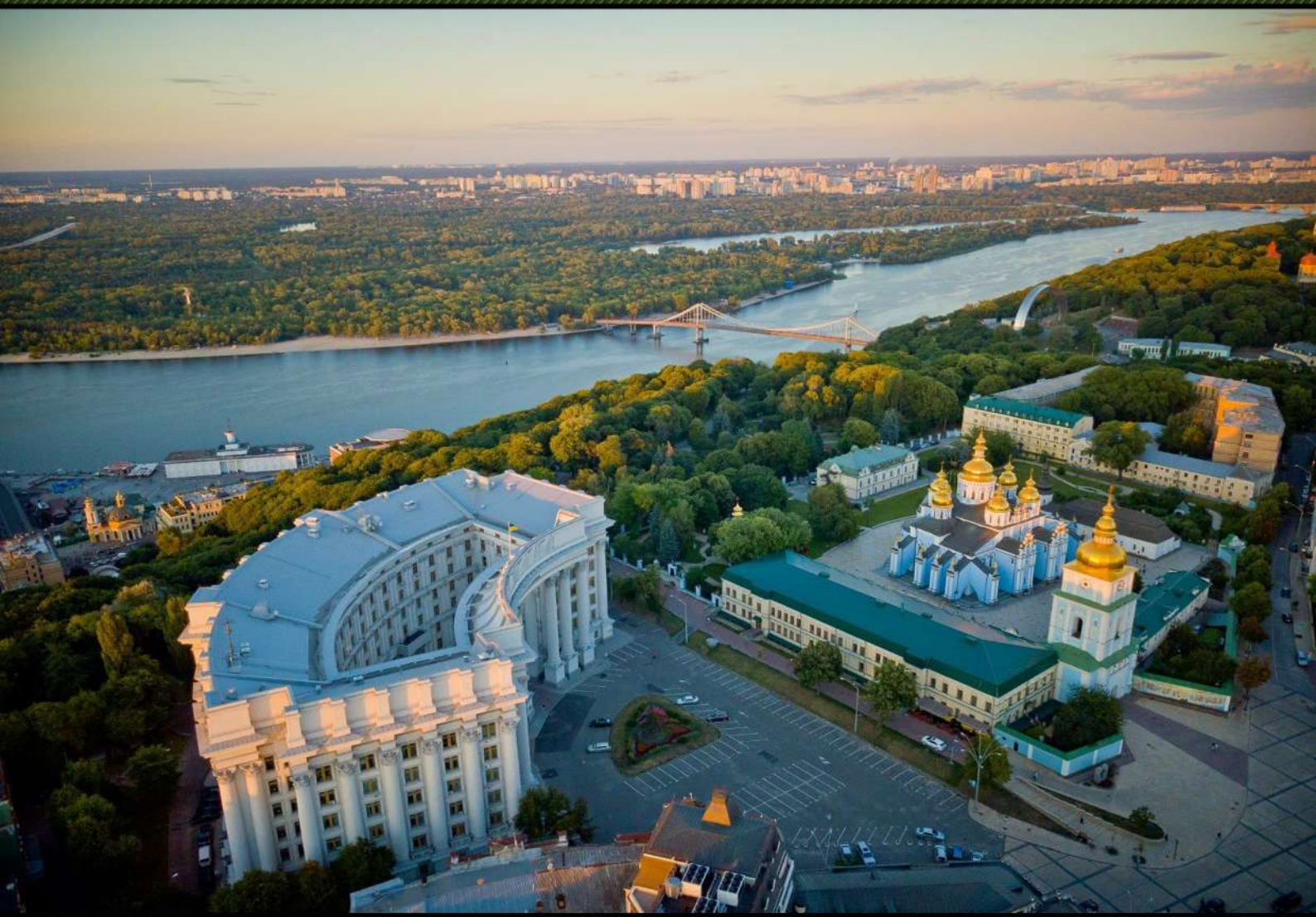

ПЕРСПЕКТИВНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ

(міжнародна наукова конференція)

* Promising scientific research | International scientific conference

** Перспективные научные исследования | Международная научная конференция

Місце проведення: Київ, Україна
2 січня 2022 року

Venue: Kyiv, Ukraine
January 2, 2022

УДК 001.1

ББК 29

UDC 001.1

BBK 29

ПЕРСПЕКТИВНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ

(міжнародна наукова конференція)

---

* Promising scientific research | International scientific conference

** Перспективные научные исследования (международная научная конференция)

Місце проведення: **Київ, Україна** | Venue: **Kyiv, Ukraine**

2 січня 2022 року | January 2, 2022

ОФОРМЛЕННЯ ЦИТАТИ:

Батюченко В.А., Дудар З.В., Мазурова О.О. Дослідження методів рішення транспортних задач лінійного програмування // Перспективні наукові дослідження (міжнародна наукова конференція). Видавництво WORLD-CONF.COM // Київ, Україна, 2 січня 2022. с. 4 - 13.

ISBN 978-966-6112-30-1

© 2022 Видавництво WORLD-CONF.COM | Publisher WORLD-CONF.COM | Издательство WORLD-CONF.COM

© 2022 Автори статей | Authors of the papers | Авторы статей

Адреса електронної пошти: office@world-conf.com

Адреса видавця (редакції): **LV-1007, Рига, Латвія**

Операційний офіс: **65039, Одеса, Україна**

ЗМІСТ (CONTENT)

ЮРИДИЧНІ НАУКИ (LAW SCIENCES)

- 1. Шпомер Алла Іванівна, Питель Ольга Віталіївна**
ВИДИ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ЛІЦЕНЗУВАННЮ.....4-9
- 2. Шпомер А.І., Комар К.С.**
СУБ'ЄКТИ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРАВОВІДНОСИН..... 10-16

МОВОЗНАВСТВО І МОВИ | ЛІНГВІСТИКА (LINGUISTICS)

- 3. Качанова А.А.**
ОСОБЕННОСТИ УПОТРЕБЛЕНИЯ ФРАЗОВЫХ ГЛАГОЛОВ В ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЕ 17-20
- 4. Лепкова Л.В.**
ВОПРОСИТЕЛЬНЫЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ В АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ 21-26
- 5. Полянская А.А.**
ОСОБЕННОСТИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ НЕЛИЧНЫХ ФОРМ ГЛАГОЛА В РАЗЛИЧНЫХ СТИЛЯХ 27-30

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТ (ECONOMIC SCIENCE & MANAGEMENT)

- 6. Петрашко Вадим Олегович**
ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН: СВІТОВА ПРАКТИКА ТА УКРАЇНА..... 31-40

ЮРИДИЧНІ НАУКИ (LAW SCIENCES)

УДК 346.5

Шпомер Алла Іванівна

доцент кафедри публічного та приватного права,
кандидат юридичних наук, доцент
Національний університет «Чернігівська Політехніка»
(Чернігів, Україна)

Питель Ольга Віталіївна

студентка кафедри публічного та приватного права
Національний університет «Чернігівська Політехніка»
(Чернігів, Україна)

ВИДИ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ЛІЦЕНЗУВАННЮ

Анотація: у даній статті аналізуються види діяльності, що підлягають ліцензуванню.

Ключові слова: ліцензування, контроль, види комерційної активності.

Актуальність теми. У наш час все більшу увагу привертають види господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, адже система ліцензування в Україні знаходиться в процесі становлення, розвитку, а саме: закладено нормативно-правову базу, продовжується формування системи органів, які здійснюють ліцензування, однак цей процес йде досить складно і суперечливо, чим відображає проблеми української економіки.

Окремі правові аспекти видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню розроблені у науково - теоретичних дослідженнях, зокрема в

роботах А.П. Альохіна, І.І. Єремеєнка, А.П. Герасимова, А.В. Губанова, Р.І. Денисова.

Метою даної роботи є аналіз законодавства України, відповідно до вимог якого здійснюється ліцензування видів господарської діяльності, дослідження притаманних йому особливостей та проблем застосування.

Господарським кодексом України встановлено, що правові основи ліцензування господарської діяльності визначаються згідно з конституційним правом кожного на здійснення підприємницької діяльності, не забороненої законом, а також засад підприємницької діяльності, одним із яких є обмеження державного регулювання економічних процесів у зв'язку з необхідністю забезпечення соціальної спрямованості економіки, добросовісної конкуренції в підприємстві, захисту навколишнього середовища населення, захисту прав споживачів та безпеки суспільства і держави [1].

Відповідно до п. 6 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності»(далі- Закон) ліцензування - засіб державного регулювання провадження видів господарської діяльності, спрямований на забезпечення безпеки та захисту економічних і соціальних інтересів держави, суспільства, прав та законних інтересів, життя і здоров'я людини, екологічної безпеки та охорони навколишнього природного середовища [2].

Фетисова С.В. визначає ліцензування як діяльність уповноважених державою органів, яка спрямована на надання в установленому порядку суб'єктам господарювання дозволів на провадження певних видів господарської діяльності, захист прав і законних інтересів громадян, організацій, довкілля та забезпечення прав держави [3, с. 231].

Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» в абз. 2 п. 3 ч. 1 ст. 3 закріпив принцип дотримання законності шляхом того, що види господарської діяльності, не зазначені у статті 7 цього Закону, ліцензуванню не підлягають.

Треба відмітити, що на сьогодні існує доволі широкий перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню. Однак, слід зазначити, що закріплення того, що сфери ліцензування, визначаються тільки законом, почалася тенденція до зменшення кількості видів ліцензування.

Без перебільшення, як вважається, можна стверджувати, що таке скорочення було здійснено не тільки шляхом скасування вимог ліцензування певних сферах діяльності, але й шляхом об'єднання ліцензованих видів діяльності в одній законодавчій нормі та розширення переліку видів робіт ліцензованого виду господарської діяльності.

На думку Авер'янової Є. Г., Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» закріплює різні підходи до правового регулювання порядку ліцензування певних видів діяльності залежно від обсягу поширення на конкретний вид діяльності вимог цього закону.

Види господарської діяльності за цією ознакою можна поділити на три групи. Перша об'єднує види діяльності, які підлягають ліцензуванню у точній відповідності до вимог Закону про ліцензування. Ліцензування другої групи відбувається відповідно до норм Закону про ліцензування, але з урахуванням особливостей, визначених спеціальними законами. До третьої групи належать ті види діяльності, ліцензування яких здійснюється відповідно до спеціальних законів. Комплекси законодавчих вимог щодо ліцензування зазначених груп видів діяльності складають окремі порядки ліцензування [4, с.64].

Закон передбачає затвердження на кожен вид діяльності ліцензійних умов. Згідно з п. 4 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» ліцензійні умови - нормативно-правовий акт Кабінету Міністрів України, іншого уповноваженого законом органу державної влади, положення якого встановлюють вичерпний перелік вимог до провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, обов'язкових для виконання ліцензіатом, та вичерпний перелік документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії.

Проаналізувавши ст. 9 цитованого раніше Закону, зазначимо, що вимоги ліцензійних умов передбачають:

1) вичерпний перелік підтверджуючих документів, що підтверджують відповідність підприємства вимогам ліцензійних умов;

2) вимоги до персоналу до: мінімальної чисельності працівників на окремих посадах; дані про наявність трудових договорів з усіма працівниками;

3) організаційні вимоги щодо: виробництва виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, виключно в місцях здійснення такої діяльності, виключно з використанням засобів її виробництва, зазначених у відомостях про них, які подаються до органу ліцензування. відповідно до вимог ліцензійних умов; подання передбаченої законом звітності тощо;

4) технологічні вимоги щодо наявності певної матеріально-технічної бази разом із даними, що дозволяють її ідентифікувати;

5) особливі вимоги, передбачені законом, щодо, зокрема: обмежень щодо суміщення здійснення видів господарської діяльності; можливість здійснення виробничих видів економічної діяльності лише юридичними особами або лише юридичними особами певних організаційно-правових форм; розміру статутного капіталу.

Також ліцензійними умовами встановлюються зміст та форма:

1) заяв про отримання, переоформлення ліцензії, зупинення та відновлення дії ліцензії в повному обсязі або частково, розширення або звуження провадження виду господарської діяльності ліцензіатом;

2) відомостей, що додаються до заяви про отримання ліцензії;

3) опису документів, що подаються для отримання ліцензії;

4) документів щодо кожного місця провадження господарської діяльності [2].

На нашу думку, важливим кроком у спрощенні провадження господарської діяльності стало закріплення в Законі положення про те, що ліцензії видаються на необмежений строк (ч. 12 ст. 13 Закону). На відміну від

попередньої редакції Закону, згідно з положеннями якої, за загальним правилом, строк дії ліцензії встановлювався як необмежений, однак визначалися окремі види діяльності, щодо яких можна встановити термін дії ліцензії.

На наш погляд, раніше існуючий порядок необґрунтовано ускладнював здійснення господарської діяльності окремими суб'єктами господарювання, вимагаючи від них додаткових зусиль для повторного отримання ліцензії та розширюючи можливості зловживань з боку органів ліцензування, щодо необґрунтованої відмови у видачі ліцензії суб'єкту господарювання.

При цьому проведення періодичних перевірок дотримання суб'єктами господарювання ліцензійних умов на певний вид господарської діяльності, а у разі виявлення відповідних порушень з їх боку – можливості застосування до них відповідних санкцій, на нашу думку, цілком достатній захід для підтримки верховенства права у сфері ліцензійного законодавства.

Проведений аналіз законодавчої бази щодо видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню дозволяє зробити деякі висновки.

Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» закріплює: перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню у певних сферах; різні підходи до правового регулювання порядку ліцензування певних видів діяльності залежно від обсягу поширення на конкретний вид діяльності вимог цього закону; зміст ліцензійних умов.

З початком закріплення питання ліцензування на законодавчому рівні існує тенденція щодо зменшення кількості видів діяльності що підлягають ліцензуванню.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Господарський кодекс України № 436-IV від 16.01.2003. Відомості Верховної Ради України від 02.05.2003. 2003. № 18.

2. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02.03.2015 № 222-УІІ. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2015. № 23. Ст. 158.
3. Фетисова С.В. Ліцензування як засіб державного регулювання господарської діяльності. Науковий вісник Національного університету ДПС України. 2019. №4. С. 226-232.
4. Авер'янова Є. Г. Ліцензування господарської діяльності у спеціальному порядку: характерні риси та напрями удосконалення. Підприємництво, господарство і право. 2018. № 7 С. 64-69

Shpomer Alla Ivanovna

associate professor of the Department of public and private law,
National University "Chernihiv Polytechnic"
(Chernihiv, Ukraine)

Pitel Olga Vitalievna

student of the Department of public and private law
National University "Chernihiv Polytechnic"
(Chernihiv, Ukraine)

**TYPES OF ECONOMIC ACTIVITY,
SUBJECT TO LICENSING**

Abstract: this article analyzes the types of activities subject to licensing.

Keywords: licensing, control, types of commercial activity.

УДК 346.2

Шпомер А.І.

кандидат юридичних наук, доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка»

(Чернігів, Україна)

Комар К.С.

студентка гр. ЦГЮ-191

Національний університет «Чернігівська політехніка»

(Чернігів, Україна)

СУБ'ЄКТИ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРАВОВІДНОСИН

Анотація: у статті розглядаються суб'єкти господарських правовідносин.

Ключові слова: господарські суб'єкти, право, правовідносини.

Дослідження правового статусу суб'єктів господарських правовідносин та визначення їх ролі у правовідносинах безперечно є актуальним. Адже у сфері господарської діяльності їх виникає велика кількість а видів суб'єктів їх правовий статус може бути різним відповідного до норм чинного законодавства.

Актуальність теми, на нашу думку, зумовлена тим, що питання суб'єктів господарського права є предметом активного інтересу науковців. Разом з тим щодо багатьох аспектів правової характеристики таких суб'єктів виникають різні погляди, підходи, що актуалізує аналіз і узагальнення наукової думки про суб'єктів господарського права з метою визначення її сучасного стану і перспектив розвитку.

Метою даної роботи є дослідження та аналіз правового статусу суб'єктів господарських правовідносини, їх поняття, особливих ознак та видів суб'єктів.

Окремі питання суб'єктів господарської діяльності розглядали у своїх роботах О. А. Беяневич, В.С. Щербина, О.Ю. Літвіна, С.М. Грудницька, Л.І. Якобсон, Л. К. Воронова та інші.

Господарські правовідносини є одним із різновидів суспільних відносин, що регулюються нормами права, в яких зв'язок між учасниками цих відносин виникає щодо організації та здійснення господарської діяльності та полягають в реалізації юридичних прав та виконанні певних обов'язків і характеризується особливим суб'єктним складом, поєднанням майнових та організаційних елементів, значним рівнем державного регулювання.

Як зазначається, господарськими є відносини, які виникають у процесі організації та здійснення господарської діяльності між суб'єктами господарювання, а також між цими суб'єктами та іншими учасниками відносин у сфері господарювання [1, ст. 89].

Поняття суб'єкта господарського права вміщено в теорії господарського права, де зазначається, що суб'єктами господарського права є учасники господарських правовідносин.

До учасників господарських відносин ст. 2 Господарського кодексу України [2] відносить:

- а) суб'єктів господарювання;
- б) споживачів;
- в) органи державної влади та органи місцевого самоврядування, які наділені господарською компетенцією;
- г) громадян, громадські та інші організації, які виступають засновниками суб'єктів господарювання чи здійснюють щодо них організаційно-господарські повноваження на основі відносин власності.

Зазначеною нормою вперше у господарському законодавстві окреслене коло учасників відносин у сфері господарювання.

Правовий статус суб'єктів господарювання закріплений у розділі 2 "Суб'єкти господарювання" Господарського Кодексу. Цей статус визначається

тим, що суб'єкт відносин безпосередньо здійснює господарську діяльність, як діяльність у сфері суспільного виробництва, пов'язану з економічними, екологічними та іншими соціальними факторами, які складають добробут суспільства. Всі інші учасники господарських відносин мають певний зв'язок із господарською діяльністю чи її наслідками.

Частина 1 ст. 55 ГК визначає, що суб'єктами господарювання є учасники господарських відносин, які здійснюють господарську діяльність, реалізуючи господарську компетенцію (сукупність господарських прав та обов'язків), мають відокремлене майно і несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах цього майна, крім випадків, передбачених законодавством.

Відповідно до частини 2 ст. 55 ГК суб'єктами господарювання є :

1) господарські організації - юридичні особи, створені відповідно до Цивільного кодексу України, державні, комунальні та інші підприємства, створені відповідно до Господарського кодексу, а також інші юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані в установленому законом порядку;

2) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані відповідно до закону як підприємці [2].

У теорії господарського права обґрунтована точка зору, що до суб'єктів господарювання відносяться також філії, представництва та інші відокремлені підрозділи господарських організацій (структурні одиниці), утворені ними для здійснення господарської діяльності. Хоча й це положення було закріплене в ч. 2 ст. 55 ГК України, проте Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» № 2424-IV від 4 лютого 2005 р. структурні одиниці без належних для того підстав і наукового обґрунтування були виключені з числа суб'єктів господарювання [5, ст. 7].

Правовий статус споживачів як суб'єктів господарських правовідносин визначено згідно із Законом України «Про захист прав споживачів». Цей Закон

визначає споживачів як громадян, які придбають, замовляють чи мають намір придбати або замовити товари (роботи, послуги) для особистих побутових потреб [4].

Споживачем як суб'єктом правовідносин можуть виступати фізична особа та фізична особа - підприємець (при цьому важливо, щоб він придбав (замовив) товар (роботу, послугу) для задоволення власних побутових потреб. Про це може свідчити кількість придбаного товару, відповідність придбаного товару тому, яким торгує такий продавець, можливість використання придбаного товару у власному виробництві та інші обставини.

Є суб'єктами господарських правовідносин якщо вони Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, Є суб'єктами господарських правовідносин якщо вони наділені господарською компетенцією, - це органи, які мають повноваження щодо управління державною і комунальною власністю, що використовується у господарській діяльності, правового регулювання та контролю господарської діяльності.

Громадяни громадські та інші організації які виступають засновниками суб'єктів господарювання чи здійснюють щодо них організаційно господарські повноваження на основі відносин власності також є суб'єктами відносин у сфері господарювання.

Засновниками традиційно прийнято називати осіб, які беруть участь у створенні господарського товариства та його діяльності (ст. 3 Закону України «Про господарські товариства») [3]. Для приватних та інших підприємств замість поняття «засновник» використовується поняття «власник майна підприємства».

Вважається, що можна виокремити такі характерні риси суб'єктів господарювання:

такі суб'єкти є учасниками господарських відносин;

безпосередньо здійснюють господарську діяльність;

наділені господарською компетенцією або ж так званою господарською правосуб'єктністю;

мають відокремлене власне майно, незалежне від інших учасників; несуть відповідальність за свої зобов'язання у межах свого майна.

Всі ці зазначені вище учасники господарських правовідносин мають господарську правосуб'єктність. Наприклад, О.А. Беляневич вважає, що господарська правосуб'єктність і органів господарського управління, і суб'єктів господарювання визначається через: 1) господарську компетенцію, тобто конкретні права й обов'язки щодо здійснення господарської діяльності та керівництва нею; 2) господарську правоздатність, тобто можливість своїми діями набувати права й обов'язки, що відповідають предмету діяльності суб'єкта, не конфліктують із цілями діяльності цього суб'єкта [6, ст. 234].

С.М. Грудницька визначає господарську правосуб'єктність як абстрактну властивість суб'єкта господарського права, яка конкретизується в суб'єктивних правах і обов'язках двох видів: статутних правах і обов'язках та похідних від них поточних правах і обов'язках [7, ст. 67-68].

Таким чином, проведене нами дослідження дозволяє зробити деякі висновки. Суб'єктами господарських правовідносин є учасники господарських відносин, що безпосередньо здійснюють господарську діяльність або управляють такою діяльністю, створені у встановленому законом порядку, мають необхідне для здійснення такої діяльності майно, та споживачі, органи державної влади та місцевого самоврядування, наділені господарською компетенцією, а також особи, які є засновниками суб'єктів господарювання чи здійснюють щодо них організаційно-господарські повноваження на основі відносин власності та такі, що мають господарську компетенцію та господарську правоздатність.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Господарське право: підручник / Д.В. Задихайло, В.М. Пашков, Р.П. Бойчук та ін.; за заг ред. Д.В. Задихайла, В.М. Пашкова. — Х.: Право, 2012. — 696 с
2. Господарський кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 436—IV / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — № 18—22.
3. Закон України "Про господарські товариства" (Відомості Верховної Ради України, 1991, № 49,)
4. Закон України «Про захист прав споживачів» від 12,05,1991 (Відомості Верховної Ради України)
5. Щербина В. С. Хотіли як краще... а вийшло як завжди / В. С. Щербина, О. І. Ющик // Юридичний вісник України. — 2005. — № 45.
6. Беляневич О. А. Теоретичні проблеми господарського договірного права: дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.04 «Господарське право; господарськопроцесуальне право» / О. А. Беляневич. – К., 2006. – 506 с.
7. Грудницька С. М. Сутність і поняття правосуб'єктності: господарськоправове визначення / С. М. Грудницька // Становлення сучасної юридичної науки: матеріали Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Тернопіль, 29 квітня 2008 р.). – Тернопіль, 2008.

Shpomer A.I.

candidate of Legal Sciences, Associate Professor
National University "Chernihiv Polytechnic"
(Chernihiv, Ukraine)

Komar K.S.

student GR. TSSU-191
National University "Chernihiv Polytechnic"
(Chernihiv, Ukraine)

SUBJECTS OF ECONOMIC LEGAL RELATIONS

***Abstract:** the article deals with the subjects of economic legal relations.*

***Keywords:** economic entities, law, legal relations.*

МОВОЗНАВСТВО І МОВИ | ЛІНГВІСТИКА (LINGUISTICS)

УДК 81 - 116

Качанова А.А.

Студент кафедри лінгвістики і перекладу

Тульський державний університет

(Росія, г. Тула)

ОСОБЕННОСТИ УПОТРЕБЛЕНИЯ ФРАЗОВЫХ ГЛАГОЛОВ В ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЕ

Аннотація: в даній статті визначаються основні особливості фразових дієслів в художественній літературі на прикладі твору *The Catcher in the rye*, аналізується частотність використання поширених послелогів в складі фразових дієслів.

Ключеві слова: фразовий дієслово, послелог, художественна література.

Сучасний англійський мовний розпорядок володіє надзвичайно великою кількістю фразових дієслів, кількість яких зростає. Ще в XVIII-XX вв. фразові дієслова використовували переважно в розмовній мові і належали до стилістично зменшеної лексики, в той час як сьогодні вони є складовими частинами різних функціональних стилів. Багато з таких дієслів стали невід'ємною частиною мови художественної літератури. Це пояснюється тим, що багато фразових дієслів з плином часу перешли з одного стилістичного рівня в інший, отримали нові значення і втратили старі. Деякі фразові дієслова отримали більш часте використання, ніж «прості» дієслова, являючись їх синонімами. Цим і обумовлюється інтерес до даної групи дієслів.

Термін «фразовий дієслово» був запропонований лінгвістом Л. П. Смітом. Під «фразовим дієсловом» він розумів поєднання дієслова з послелогом [Л. П. Смит, 1959, с. 13]. П. Джейн, в свою чергу, визначає фразовий дієслово як

комбінацію простого, состоящего из одного слова глагола и адвербиальной или предложной частицы, или иногда двух сразу, что представляет единую семантическую и синтаксическую связь [J. Povey, 1990, с. 5].

Для начала стоит упомянуть, что английский язык один из немногих языков, имеющий фразовые глаголы. Именно поэтому употребление фразовых глаголов в произведении является особенностью художественной литературы английского языка.

Также, фразовые глаголы, будучи традиционно единицей разговорного стиля речи, используются в диалогах героев. Ведь фразовые глаголы здесь являются одним из главных средств создания речевых портретов героев и живой и настоящей атмосферы общения.

В романе фразовые глаголы чаще встречаются в беседе, чем их эквиваленты, выраженные обычным глаголом, из-за большей эмоциональной наполненности. Исходя из этого, одна из главных функций фразового глагола – экспрессивная функция. Мы можем проследить ее в следующих примерах:

1. “I'm the one that's flunking out of the goddam place, and you're asking me to write you a goddam composition”.
2. “I forgot to tell you about that. They kicked me out.”
3. “Shut up, Holden,” he said with his big stupid red face. “Just shut up, now.”
4. I really was. “Go on, get off a me, ya crumby bastard.”

Кроме того, автор пытается передать образ подростка, для которого характерен неформальный стиль общения. Именно поэтому здесь уместно употребить фразовые глаголы, поскольку они являются менее формальными, чем их латинские синонимы, например: call up = telephone.

5. What really knocks me out is a book that, when you're all done reading it, you wish the author that wrote it was a terrific friend of yours and you could call him up on the phone whenever you felt like it.
6. It's a pretty good book, but I wouldn't want to call Somerset Maugham up.
7. I don't know, He just isn't the kind of guy I'd want to call up, that's all.

И использование фразовых глаголов в качестве сленга, например:

8. “Cut it out, now,” I said. “Nobody's gonna kill me.”

9. I said I'd flunked out of Pencey, though.

Кроме того, нам удалось выявить частотность употребления распространенных послелогов в произведении. Чаще всего мы встречаем фразовый глагол с послелогом *up* – 231 случай. *Out* – 184 случая. *On* – 115 случаев, является третьим наиболее часто используемым послелогом. *Down* – 69 случаев, *in/into* – 52 случая, *off* – 46 случаев, *away* – 21 случай.

Таким образом, мы пришли к выводу о том, что численность фразовых глаголов в данном художественном тексте достаточно высока. Фразовые глаголы придают экспрессию и эмоциональную окраску тексту, заменяя стилистически – нейтральные глаголы. И как следствие художественное произведение становится живым и насыщенным. Такие глаголы употребляются в основном в диалогической речи, во внутренней речи героев, и в острые моменты сюжета. Это говорит о стремлении автора придать диалогам персонажей естественность и экспрессивность, что является одним из важных показателей стилистической окрашенности языка романа.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ

1. Смит Л. П. Фразеология английского языка. Перевод [с англ.] И. С. Игнатъева. – М.: Учпедгизд, 1959.
2. Povey Jane, Phrasal verbs and how to use them. – М.: Higher institutes of learning, 1990. — 176 p.
3. Salinger J. D. The Catcher in the Rye. — 1951. – 115 c.

Kachanova A.A.

Student of the Department of Linguistics and Translation

Tula State University

(Tula, Russia)

FEATURES OF THE USE OF PHRASAL VERBS IN FICTION

Annotation: *this article defines the main features of phrasal verbs in fiction on the example of *The Catcher in the rye*, analyzes the frequency of use of common postpositions in phrasal verbs.*

Keywords: *phrasal verb, postposition, fiction.*

УДК 81-116

Лепкова Л.В.

Студент кафедры лингвистики и перевода
Тульский государственный университет
(г. Тула, Россия)

ВОПРОСИТЕЛЬНЫЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ В АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ

***Аннотация:** в данной работе представлен анализ анимационной картины «Frozen 2», Disney. На основе данного анализа сделан вывод об частотности употребления вопросительных предложений в анимационной картине, а также изучена гендерная специфика при составлении вопросов.*

***Ключевые слова:** анимационная картина, вопросительные предложения, общий вопрос, специальный вопрос, альтернативный вопрос, нераспространенный вопрос, разделительный вопрос, гендерная специфика, гендер.*

Вопросительные предложения достаточно разнообразны по своему грамматическому содержанию и форме, не говоря уже о прагматическом использовании, ведь основной для их выделения могут служить некоторые общие формальные и содержательные признаки.

В основах традиционной грамматики выделяют четыре основных типа вопросительных предложения в зависимости от характера задаваемого вопроса, следовательно существует 4 основных типа вопросительных предложений:

- 1) Общий вопрос
- 2) Специальный вопрос
- 3) Альтернативный вопрос
- 4) Разделительный вопрос [2, 2004, с.285]

Практические исследования в рамках темы вопросительных предложений представляют особый интерес, так как позволяют проследить частоту использования разных типов данных предложений в письменной и устной речи.

Современная наука занимается анализом вопросительных предложений в разных языковых источниках, к которым, например, относятся и диалоги в фильмах или мультипликации.

Понятие «гендер» вошло в лингвистическую парадигму лишь во второй половине XX века, гораздо позднее, чем в других гуманитарных науках. Одно из первых исследований в области гендерной лингвистики было проведено американским профессором Робин Лакофф.

Согласно теории Р. Лакофф, речевое поведение женщины, по сравнению с мужским, отличается неуверенностью, меньшей агрессивностью, большей гуманностью и ориентированностью на своего партнера по коммуникации. Женщина более внимательно вслушивается в слова собеседника, при этом не стремится доминировать в беседе, в то время как мужчины ведут себя более агрессивно, стремятся держать ситуацию под контролем и менее склонны к компромиссам. Такое речевое поведение женщины создает впечатление неуверенности в себе и некомпетентности [3, 2005, с.36].

В рамках данного исследования были проанализированы вопросительные предложения в анимационной картине «Frozen 2», классификация проводилась на следующие типы:

1) Общие вопросы (General questions)

Например:

You've seen an enchanted forest?

Were the Northuldra magical, like me?

Do you think the forest will wake again?

2) Специальные вопросы (Special questions)

Например:

What sound does a giraffe make?

What are you playing?

What happened to the spirits?

3) *Альтернативные вопросы (Alternative questions)*

Например:

I wonder if you still care or not?

4) *Разделительные (Disjunctive questions)*

Например:

They're all looking at us, aren't they?

Wait, what?

В мультфильме также часто встречаются *нераспространенные вопросительные предложения (unextended questions)*, которые невозможно отнести к ни одному из типов классификации.

Например:

Really?

Rematch?

Tree?

Elsa?

В ходе исследования было выявлено, что количество общих вопросов составило 85, специальных – 73, нераспространённых – 37, разделительных – 3 и было задано 2 альтернативных вопроса.

Важно отметить, что гендер не является лингвистической категорией, анализ структур языка позволяет получить информацию о том, какую роль он играет в той или иной культуре, как могут себя вести женщины или мужчины в текстах разного типа, в нашем случае в рассмотрении вопросительных предложений какие стилевые особенности можно отнести к преимущественно женским или преимущественно мужским.

Существенные различия женского и мужского мировоззрения влияют на коммуникацию. Мы не можем рассматривать коммуникацию отдельно от языка, так как они в целом выражают гендерные особенности.

Например, в начале мультфильма происходит следующий диалог:

Elsa: «You've seen an enchanted forest? »

Anna: «Wait, what? »

Agnarr: «I have. Once».

Главные героини задают несколько общих вопросов различного содержания, сильно выражая свои эмоции и ожидая получить развернутый ответ, при этом мужской персонаж воспринимает это вопросительное предложение спокойно, его речь вдумчивая и отвечает он односложно.

Другой пример:

Elsa: Were the Northuldra magical, like me?

Agnarr: No, Elsa.

Elsa: Why did Northuldra attack us anyway?

Agnarr: I don't know.

Далее Идуна показывает Агнарру, что отвечать девочкам так коротко не стоит, но и рассказывать слишком много тоже. В этом диалоге была заметна существенная разница в ответах героев.

Elsa: Do you think the forest will wake again?

Iduna: Ask something simpler. Only Ahtohallan knows.

Если рассмотреть этот диалог с гендерной стороны, то можно увидеть, как женский персонаж старается дать развернутый ответ, при этом не зная его.

Среди женского диалога достаточно частотно употребление таких прилагательных, как «delightful», «charming», «lovely», «fantastic». В то же время среди мужчин использование прилагательных значительно ниже. Когда персонажи задавали друг другу вопросы, то женщины использовали различные прилагательные в то время, как мужчины это вообще пропускали.

Например:

*Anna: Elsa, why are you wearing this **charming** handkerchief?*

*Elsa: Have you ever seen such a **delightful** view?*

Kristoff: Look at the view, have you seen it before?

Ryder: Do you talk to deer too?

Исследование в сфере гендерной специфики вопросительных предложений показало, что между речью представителей мужского и женского пола прослеживаются различия в самых разнообразных аспектах: подборе лексики, построению предложений, выборе тем для разговора. Однако гендерные различия в речевых актах должно изучаться в совокупности с факторами, породившими их.

Яркая эмоциональная окраска в употреблении вопросительных предложений является больше женской чертой, чем мужской.

Женские персонажи более часто задавали вопросы с глубоким содержанием, и, получая на них короткий ответ, задавали вопрос снова.

Существенные различия женского и мужского мировоззрения в значительной степени влияют на коммуникацию.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Блох М.Я. Теоретическая грамматика английского языка. 3-е изд., испр. М. ВШ., 2000. С. 381.
2. Иванова И.П. Теоретическая грамматика современного английского языка: Учебник./ — М.: Высш. школа, 2004 - 285 с.
3. Lakoff R. Language and Woman's Place, 2005 – 36 с.

Lepkova L.V.

Student of the Department of Linguistics and Translation

Tula State University

(Tula, Russia)

INTERROGATIVE SENTENCES IN ENGLISH

***Annotation:** this work presents an analysis of the animated film "Frozen 2", Disney. Based on this analysis, a conclusion is made about the frequency of the use of interrogative sentences in an animated picture, and gender specificity is also studied when composing questions.*

***Keywords:** animation picture, interrogative sentences, general question, special question, alternative question, non-proliferation question, separation question, gender specificity, gender.*

УДК 81-116

Полянская А.А.

Студент кафедры лингвистики и перевода

Тульский государственный университет

(г. Тула, Россия)

ОСОБЕННОСТИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ НЕЛИЧНЫХ ФОРМ ГЛАГОЛА В РАЗЛИЧНЫХ СТИЛЯХ

***Аннотация:** в данной работе представлен анализ статей из англоязычных СМИ, а именно англоязычной газеты «BBC News». На основе данного анализа сделан вывод о частотности употребления неличных форм глагола в текст статей различной тематики.*

***Ключевые слова:** личные формы глагола, неличные формы глагола, инфинитив, герундий, причастие, публицистический текст, новостные статьи, англоязычные СМИ.*

С каждым годом объем информации, предоставляемой СМИ неизменно растёт. Более того, вместе с социумом меняется и язык, используемый в различных газетах и журналах. А неличные формы глагола в свою очередь позволяют выражать большой объем информации, избегая употребления более сложных способов организации высказывания, и подстраиваются под разнообразные изменения языка. [3, 1989, с.243].

Кроме того, постоянно расширяются сферы использования неличных форм глагола и частота их использования. В качестве материала исследования и источника примеров были использованы актуальные новостные статьи с портала BBC News. Для большей информативности нашего исследования были использованы статьи, освещающие новости разных сфер жизни таких как экономическая, политическая и культурная.

Прежде всего, мы хотим обратить внимание на то, что распространенность в английском языке неличных форм глагола, их

многофункциональность и способность образовывать своеобразные конструкции не имеют параллелей в русском и многих других языках. [1, 1983, с.46]. Далее мы рассмотрим особенности функций неличных форм глагола, выполняемых ими в предложении, в текстах различной тематики. Так, неличные формы глаголов могут выступать прежде всего в роли подлежащего. Данная функция является характерной для инфинитива и герундия:

1. «Thus, throughout the world, solving the problem of unemployment appears more difficult today than it did 50 years ago.»

Более того, неличные формы глаголы достаточно часто выступают в предложении в качестве составного сказуемого, что также помогает сделать текст наиболее сжатым и информативным:

2. «Russia’s goal is to regain power through their proxies, but this is hard to achieve,» Volodymyr Fesenko, director of the Penta political-research company in Kiev, said by phone.»

Следующая функция инфинитива и герундия, которую они могут выполнять в предложении – дополнение:

3. «By the late 1970s, it became clear that fewer and fewer people were content to be abandoned in and by a painting.»

Также в анализируемом материале были выявлены примеры, в которых герундий выступает в качестве дополнения:

4. «Some were outraged by the foul language, others condemned Rustavi2 for trying to poke Russia.»

В анализируемом материале были выявлены также примеры, в которых неличные формы глагола выступают в качестве определения. Также в ходе исследования было выявлено, что чаще всего эту позицию занимает причастие:

5. A recent propaganda video released by the Chinese military has brought one of the country's most advanced and threatening technologies back to the fore – hypersonic weaponry.

Что касается обстоятельства, то чаще всего инфинитивы в анализируемых

текстах СМІ виступають в ролі обставини цілі. Також в ролі обставини может виступать герундій. В приведеному нами прикладі(приклад №6) дана нелична форма глагола виражає обставину часу. Більше того, в аналізованому матеріалі були виявлені такі типи обставини як обставина образу дії, місця, умови:

6. Among those who were present to hear the commotion caused when Backs and Fronts was first exhibited in New York's PS1 art centre (part of the Museum of Modern Art) in 1982, was the art historian and writer Robert Morgan, who recently

Ітак, в ході нашого дослідження ми вяснили, що неличні форми глагола достатньо активно використовуються в текстах англоязычних СМІ і можуть виконувати в реченні різні функції.

Таким образом, было выявлено, что чаще всего неличные формы глагола в предложении являются подлежащим, составным сказуемым, обстоятельством или дополнением. Мы произвели количественный подсчет полученных результатов. Мы определили, что чаще всего неличные формы глагола используются в качестве составного сказуемого, что составляет 42%. Остальные случаи в современных текстах СМІ встречаются реже, но все же являются не менее значимыми. Так, неличные формы глагола используются в качестве подлежащего в 11 % случаев. Также в некоторых примерах инфинитив, герундій и причастие используются в качестве определения (11 %), обставини (13 %) и дополнения (9%).

Что касается подсчета случаев употребления каждой неличной формы глагола в отдельности, то мы пришли к выводу, что наиболее часто употребляемой формой является инфинитив (42%). Чуть менее распространенным является герундій (37%). Причастие же встречается в анализируемом нами материале реже всего (21%). Также мы определили частоту использования неличных форм глагола в зависимости от тематики статьи, в которой они употребляются.

В результате проведенной нами работы мы можем сделать выводы, что в современном английском языке сложные предложения в какой-то мере уступили

место простым с усложненными структурами, главным образом, причастными, герундиальными и инфинитивными комплексами. [2, 2000, с.234]. Данные компактные конструкции, синонимично используемые наряду с придаточными предложениями, способствуют сжатости и гибкости речи.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ:

Блох М.Я. Теоретическая грамматика английского языка. - Высшая школа, 1983 – 46с.

Верба Л. Г., Верба Г. В. Грамматика современного английского языка. - М., 2000 – 234с.

Иванова И.П., Бурлакока В.В., Почепцов Г.Г. Теоретическая грамматика современного английского языка. - М., 1989 – 243с.

Polyanskaya A.A

Student of the Department of Linguistics and Translation

Tula State University

(Tula, Russia)

FEATURES OF THE FUNCTIONING OF NON-FINITE VERB FORMS IN VARIOUS STYLES

***Annotation:** this paper presents an analysis of articles from English-language media, namely the English-language newspaper "BBC News". Based on this analysis, a conclusion is made about the frequency of the use of non-finite verb forms in the text of articles on various subjects.*

***Keywords:** finite verb forms, non-finitel verb forms, infinitive, gerund, participle, journalistic text, news articles, English-language media.*

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТ
(ECONOMIC SCIENCE & MANAGEMENT)

УДК 336.226

Петрашко Вадим Олегович

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
(Київ, Україна)

**ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН:
СВІТОВА ПРАКТИКА ТА УКРАЇНА**

***Анотація:** в роботі розглянуто теоретичні та правові засади податкового регулювання земельних відносин. Розкрито основні вектори податкового регулювання земельних відносин в Україні та в інших країнах світу. Визначено потенціал оптимізації податкового регулювання земельних відносин в Україні.*

***Ключові слова:** земля, земельні відносини, ресурси, регулювання, нормативні акти, податки, фінансування, фіскальна політика.*

Земельні відносини є доволі консервативною сферою для регулювання в Україні та світі. Подібний консерватизм обумовлений роллю аграрного сектору та земельних відносин як в господарській, так і в цивільно-правовій сфері.

У контексті, коли багато урядів змушені справлятися з меншими доходами, збільшенням витрат і, як наслідок, фіскальними обмеженнями, збільшення надходжень залишається найважливішою функцією податків, які служать основним засобом фінансування суспільних благ, таких як підтримання правопорядку та громадської інфраструктури. Питання векторів розвитку податкового регулювання земельних відносин в Україні розглядали В.В. Мороз, О. Нечипоренко, А.П. Гетьман, М.В. Шульга, А.М. Статівка, О. Шульга, Т.В. Шуліченко, Ф.О. Ярошенко, В.Л. Павленко та інші [4-9].

Метою роботи є узагальнення сучасного стану та векторів розвитку податкового регулювання земельних відносин в Україні та інших країнах світу.

Сільськогосподарські землі – це частка площ землі, яка є орною, посівною постійними культурами та постійними пасовищами. Орні землі включають землі, визначені Продовольчою та сільськогосподарською організацією ООН (ФАО) як землі під тимчасовими посівами (площі подвійного посіву враховуються один раз), тимчасові луки для косіння чи пасовища, землі під ринком чигородами та землі, які тимчасово перебувають під паром. Земля, занедбана в результаті змінного обробітку, виключається. Земля під постійними культурами – це землі, оброблені культурами, які займають землю протягом тривалого періоду і не потребують пересаджування після кожного збору врожаю, такими як какао, кава та каучук. Ця категорія включає землі під квітучими чагарниками, фруктовими деревами, горіховими деревами та виноградними лозами, але виключає землі під деревами, вирощеними для деревини або деревини. Постійні пасовища – це землі, які використовуються протягом п'яти і більше років для отримання кормів, у тому числі природних і культурних культур.

Середнє значення сільськогосподарських земель для України за останні – років становило 414938 кв. км. з мінімумом 412660 кв. км. у 2007 р. і максимум 419290 кв. у 1992 році. Останнє значення з 2020 року становить 413290 кв. км. Для порівняння, середнє світове значення в 2020 році на основі 193 країн становить 252528 кв. км [10]. Середнє значення відсотку сільськогосподарських угідь для України протягом цього періоду становило 71,62 % з мінімумом 71,23 % в 2007 році і максимальним 72,37 % в 1992р. Останнє значення з 2020 р. становить 71,33 %. Для порівняння, середньосвітовий показник у 2020 році за 193 країнами становить 38,10 % [10].

Податок на вартість землі – це різновид податку на нерухомість, який встановлює вищу ставку податку на землю, ніж на поліпшення, або оподатковує лише вартість землі. Багато інших типів змін у політиці оподаткування майна,

таких як заморожування оцінки або обмеження, мають небажані побічні ефекти, включаючи нерівне ставлення до платників податків, що знаходяться в аналогічному положенні, та спотворення економічних стимулів [5].

Оподаткування вартості землі підвищить як справедливість, так і ефективність податку на нерухомість. Підвищення ставки податку на землю має мало небажаних наслідків, тоді як зниження ставки на поліпшення має багато переваг. Земля фактично знаходиться у фіксованій пропозиції, тому збільшення ставки податку на вартість землі підвищить дохід, не спотворюючи стимулів для власників інвестувати та використовувати свою землю. Навпаки, частина податку на нерухомість, що припадає на споруди чи інші поліпшення, перешкоджає інвестиціям [8].

Тягар податку на землю повністю лягає на землевласників, які не мають можливості перекласти податок на інших (наприклад, орендарів). Податок на вартість землі є нейтральним щодо вибору часу забудови земельної ділянки та щільності її забудови, тоді як оподаткування поліпшень, ймовірно, збільшить розповсюдження низької щільності. Понад 30 країн світу запровадили оподаткування вартості землі, тому це не є утопічною пропозицією [9].

У США досвід оподаткування вартості землі сягає 1913 р., коли законодавчий орган штату Пенсільванія дозволив Піттсбургу та Скрентону оподатковувати вартість землі вищою ставкою, ніж вартість будівель. Статут 1951 р. надав меншим містам Пенсільванії таку саму можливість ввести податок на нерухомість з двома ставками. Хоча більшість муніципальних органів влади в штаті не запровадили оподаткування за двома ставками, а деякі намагалися, а потім скасували його, близько 15 громад зараз використовують цей тип податкової програми. Штат Гаваї також має досвід оподаткування за двома ставками, і в останні роки Співдружність Вірджинія та штат Коннектикут дозволили кільком муніципалітетам вибрати податок на нерухомість із двома ставками, хоча жодна з цих громад ще не прийняла його.

Існує потужна теоретична підтримка оподаткування вартості землі, зокрема зменшення податку на поліпшення нерухомості, а реальний досвід дає докази, які були використані для перевірки економічної теорії, що підтримує податок на вартість землі. У ряді досліджень була зроблена спроба провести статистичні порівняння між юрисдикціями з оподаткуванням вартості землі та без неї, або до та після прийняття земельного податку, хоча результати, як правило, є непереконливими [4-8].

Правові та оціночні проблеми оподаткування вартості землі також існують, але вони не є нездоланими. Оскільки оподаткування майна в США регулюється місцевими органами влади, як це дозволено законодавством кожного штату, запровадження оподаткування вартості землі в більшості штатів потребуватиме нових законодавчих повноважень, а в деяких випадках і конституційної поправки.

Податок на вартість землі також викликає адміністративні проблеми. Земельній ділянці та покращенням кожної ділянки необхідно своєчасно та точно призначити оподатковувану вартість. Хороша новина полягає в тому, що адміністративна політика та професійні стандарти вже вимагають від більшості податкових оцінювачів звітувати окремо про вартість землі та покращень.

Попереджувальна новина полягає в тому, що ця інформація не завжди точна. Успішна система податку на нерухомість з двома ставками вимагала б регулярних оцінок землі та покращень. Оподаткування вартості землі є привабливою альтернативою традиційному податку на нерухомість, особливо набагато більш проблематичним видам оподаткування майна, таким як обмеження оцінки.

Оподаткування землі як особливого виду нерухомості майже так само давнє, як і сама цивілізація. У Єгипті, Вавилонії, Китаї та інших частинах стародавнього світу стягувалися й збиралися податки на майно для фінансування будівництва палаців і храмів та утримання імперських армій. У сучасному світі податок на нерухомість продовжує відігравати важливу роль у багатьох країнах.

У США, наприклад, місцеві органи влади зібрали майже 72 % своїх податкових надходжень за рахунок оподаткування майна у 2006 р. В Австралії та Новій Зеландії порівняні частки податку на нерухомість у надходженнях місцевих податків становлять 100% та 56 % відповідно. Окрім того, що податок на нерухомість є основним джерелом доходу для надання місцевою владою громадської освіти, поліції та протипожежного захисту та інших життєво важливих послуг, податок на нерухомість також став блискавковідводом в американській політиці.

Традиційний податок на нерухомість викликає суперечки, оскільки широко сприймається як несправедливий і регресивний. Хоча докази, що підтверджують це твердження, що платники податку з нижчими доходами несуть основний тягар податку на нерухомість, у кращому випадку є слабкими, широке сприйняття регресивності викликало повстання платників податків і стимулювало зусилля щодо реформування або навіть скасування податку на нерухомість.

Обмеження щодо оцінки вартості майна знижують базу оподаткування майна, доступну для фінансування місцевих органів влади. У поєднанні з обмеженнями ставок податку на нерухомість вони можуть призвести до різкого зниження місцевих надходжень. Протягом року після прийняття пропозиції 13 у Каліфорнії, наприклад, надходження від податку на нерухомість у Голден Стейті впали більш ніж на 45%. Коли міста вводять місцевий податок з продажів, щоб допомогти відновити муніципальний бюджет, вони часто змагаються за залучення великих землеспоживаючих підприємств, таких як роздрібні торговці та автосалони, що сприяє розростанню міст. Крім того, було показано, що податки з продажу є регресивними.

Однією з альтернатив для скорочення місцевих послуг або пошуку нових джерел місцевих надходжень, таких як комісія забудовника або місцевий податок на прибуток, є лобіювання законодавчої влади щодо додаткової державної допомоги, яка може замінити надходження від податку на

нерухомість. Хоча державні гранти можуть здатися «безкоштовними грошима» з місцевої точки зору, вони часто надходять до міської ради з певними умовами.

Підвищена залежність від державних (або федеральних) грантів може призвести до втрати місцевої автономії, особливо у визначенні пріоритетів витрат. Залежність від державних грантів, які фінансуються за рахунок податків на доходи фізичних осіб, роздрібний продаж і прибуток підприємств, також робить місцеві бюджети більш вразливими до регіональних та національних рецесій. Серйозний економічний спад 2008–2009 років зруйнував бюджети багатьох штатів, чиї губернатори та законодавці відповіли скороченням допомоги містам. У світлі такої фіскальної невизначеності місцевий податок на нерухомість пропонує більш стабільний потік доходів для фінансування основних муніципальних послуг.

Припускаючи певний рівень надходжень, який необхідно збільшити, що залежить від ширшої економічної та фіскальної політики відповідної країни, існує низка широких міркувань податкової політики, які традиційно керувалися розвитком систем оподаткування. До них відносяться нейтральність, ефективність, визначеність і простота, ефективність і справедливість, а також гнучкість.

Узагальнення сучасного стану та векторів розвитку податкового регулювання земельних відносин в Україні наведено в Конституції України, Земельному кодексі України та Податковому кодексі України [1-3].

Принципи податкового регулювання земельних відносин в Україні:

- Нейтральність: оподаткування має бути нейтральним і справедливим між формами підприємницької діяльності. Нейтральний податок сприятиме ефективності, забезпечуючи оптимальний розподіл засобів виробництва. Викривлення та відповідні збитки виникнуть, коли зміни ціни призведуть до змін у попиті та пропозиції, що відбувалися б за відсутності податку. У цьому сенсі нейтральність також передбачає, що податкова система збільшує дохід, мінімізуючи дискримінацію на користь чи проти будь-якого конкретного

економічного вибору. Це означає, що одні й ті самі принципи оподаткування мають застосовуватися до всіх форм підприємницької діяльності, враховуючи конкретні особливості, які в іншому випадку можуть підірвати рівне й нейтральне застосування цих принципів.

- Ефективність. Витрати на дотримання бізнес-процесів та адміністративні витрати для урядів мають бути мінімізовані, наскільки це можливо.

- Впевненість і простота: податкові правила мають бути зрозумілими та простими для розуміння, щоб платники податків знали, де вони знаходяться. Проста податкова система полегшує фізичним особам і підприємствам розуміння їхніх зобов'язань і прав. Як наслідок, підприємства з більшою ймовірністю прийматимуть оптимальні рішення та реагують на намічені політичні рішення. Складність також сприяє агресивному податковому плануванню, яке може призвести до серйозних втрат для економіки.

- Ефективність і справедливість: оподаткування має спричиняти потрібну суму податку в потрібний час, уникаючи як подвійного оподаткування, так і ненавмисного неоподаткування. Крім того, слід звести до мінімуму можливість ухилення та уникнення. Попередні обговорення в технічних консультативних групах вважали, що якщо існує клас платників податків, які технічно підлягають оподаткуванню, але ніколи не зобов'язані сплачувати податок через неможливість його застосування, то платники податків можуть переглядати податок як несправедливий і неефективний. Як наслідок, практична застосовність податкових правил є важливим фактором для політиків. Крім того, оскільки вона впливає на стягнення та адміністрування податків, примусове виконання має вирішальне значення для забезпечення ефективності податкової системи

- Гнучкість: системи оподаткування мають бути досить гнучкими та динамічними, щоб забезпечити відповідність технологічному та комерційному розвитку. Важливо, щоб податкова система була достатньо динамічною та

гнучкою, щоб задовольнити поточні потреби урядів у надходженні та пристосовуватися до мінливих потреб на постійній основі. Це означає, що структурні особливості системи повинні бути довговічними в мінливому політичному контексті, але при цьому достатньо гнучкими та динамічними, щоб дозволити урядам реагувати відповідно до потреб, щоб йти в ногу з технологічним і комерційним розвитком, беручи до уваги те, що майбутні зміни часто будуть складними. прогнозувати.

Спільність також є важливим фактором в рамках податкової політики. Власний капітал складається з двох основних елементів; горизонтальний капітал і вертикальний капітал. Горизонтальна справедливість передбачає, що платники податків за подібних обставин повинні нести подібний податковий тягар. Вертикальна справедливість – це нормативне поняття, визначення якого може відрізнитися від одного користувача до іншого.

На думку деяких авторів, це говорить про те, що платники податків у кращих умовах повинні нести більшу частину податкового тягара як частку свого доходу. На практиці тлумачення вертикальної справедливості залежить від того, якою мірою країни хочуть зменшити варіацію доходу, і чи слід застосовувати її до доходу, отриманого за певний період, чи до доходу протягом усього життя [6, 8].

Перш ніж запровадити оподаткування вартості землі, його прихильникам необхідно провести деякі фундаментальні дослідження та зібрати широку коаліцію прихильників. Також може бути важливим поетапно запровадити оподаткування вартості землі протягом кількох років і запропонувати податкові пільги для захисту власників невеликих земельних ділянок із більшою інтенсивністю землі. Коротше кажучи, прихильники оподаткування вартості землі повинні адаптувати своє повідомлення до місцевих економічних умов, якщо вони хочуть досягти політичного успіху.

Отже, узгодження процесу оцінки вартості земель та її оподаткування є основою для бюджетного наповнення як дохідної частини фондів місцевих

бюджетів, так і способом впорядкування цивільно-правових та господарських відносин стосовно регулювання відносин з землею та оподаткування її володінням та використанням.

Земельна політика — це офіційна діяльність уряду щодо його намірів і планів щодо збереження, використання та виділення землі. Земельні відносини тісно пов'язані з відносинами власності та екологічним аспектом землекористування. Головне, що земля є засобом виробництва в сільському господарстві, а земельні відносини є частиною аграрної політики в регіонах.

Державна політика базується на правовому підході та економічній перспективі регулювання. Статистичні дослідження показують проблему використання земель для сільського господарства. Україна є найбільшою державою світу з рівнем плодотворного чорнозему, однак площа сільськогосподарських угідь поступово скорочується, а площа невикористовуваних земель збільшується.

Податкова система підтримує використання сільськогосподарських угідь за цільовим призначенням. Водночас місцева влада могла бути зацікавлена у поповненні бюджету на поточні потреби, а отже, у підвищенні земельного податку. Зростають податки на всі орні землі, як використовуються, так і невикористовувані. На основі вивчення та імплементації кращого досвіду світової практики необхідно розробити та реалізувати успішну земельну політику в сільському господарстві України.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Конституція України [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/paran4208#n4208>.
2. Земельний кодекс України [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2768-14/paran1847>.
3. Податковий кодекс України [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/page3>.

4. Мороз В.В. Фінансове регулювання земельних відносин в Україні [Текст] : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08 / Василь Васильович Мороз. – Тернопіль : ЗУНУ, 2021. – 254 с.
5. Нечипоренко О. Світова практика розвитку земельних відносин. Економіка АПК. 2007. № 4. С. 154–157.
6. Правове регулювання екологічних, аграрних та земельних відносин в Україні: сучасний стан і напрями вдосконалення : монографія / А.П. Гетьман, М.В. Шульга, А.М. Статівка та ін. ; за ред. А.П. Гетьмана та В.Ю. Уркевича. Харків : Право, 2012. 448 с.
7. Шульга О. Історія розвитку земельних відносин в Україні / О. Шульга // Вісник КНТЕУ. — 2010. — № 4. — С. 123—134.
8. Шуліченко Т.В. Надходження майнових податків до місцевих бюджетів України // Вісник Одеського державного економічного університету. — 2009. — №15. — С. 1—8.
9. Ярошенко Ф.О. Історія податків та оподаткування в Україні: [навч. посіб.] / Ф.О. Ярошенко, В.Л. Павленко. — Ірпінь: Академія ДПС України, 2002. — 240 с.
10. <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Petrashko Vadim Olegovich

applicant of the second (master's) level of higher education
Kyiv National University named after Taras Shevchenko
(Kyiv, Ukraine)

TAX REGULATION OF LAND RELATIONS: WORLD PRACTICE & UKRAINE

***Abstract:** the theoretical and legal bases of tax regulation of land relations are considered in the work. The main vectors of tax regulation of land relations in Ukraine and other countries are revealed. The potential of optimization of tax regulation of land relations in Ukraine is determined.*

***Keywords:** land, land relations, resources, regulation, regulations, taxes, financing, fiscal policy.*